

VINERI.
ANULU VII.

VOIESCE
SI VEI PUTÈ.

ROMĂNULU

DIARIU POLITICU, COMERCIALE, LITERARIU.

Va fi în totă țările astăzi de România și a doară după Serbători.

Abonarea pentru București pe an: 128 lei
Săptămână: 64 lei
Trăie luna: 32 lei
Pe luna: 11 lei
Un exemplar: 24 par
lăncinării linia de 30 litere: 1 leu
Inserțiuni și reclame linia: 3 lei

(ARTICLELE TRAMISE ȘI NEPUBLICATE SE VORU ARDE)

Direcțoriul diariului: C. A. Rosetti. — Gerante responsabil: Angheluș Ionescu.

Pentru abonare și reclamări se voru adresa la Administratorul diariului D. C. D. Aricescu, Pas. Română No 13.

OSOIU

Moșia a Statului, care s'adătă de călugări străini unui om mare.

Gouvernul apuale a recunoscută și recunoște priu tacerea sa și spăliarea Statului de uă moșia a sa, și acțul ce constituă prin faptu pe călugări străini PROPRIETARI DE VECI ai averilor națiunii.

REVISTA POLITICA

BUCURESCI, 1st Augustu.

Luni a venită de la Smirda ș-a trecut prin orașul Giurgiu țintia locomotivă, țintiul calu de feru care p'uă nă vară focu și p'ală apă, astu-felu precum imaginăriunea cea viue a Romanilor l'a fostu inventată în basnele loru. Peste cincă mii de omeni au salutat ucelu calu alu libertății ș-alu prosperității. Marș d. ministru alu comericului și lucrărilor publice, în preșință mai multoru mil de omeni, a sprijinată acea locomotivă care se numește locomotivă dău drumu. Ea urmăblă fără șine de feru, și precum ș-a constatată umblă rōte bine. Serviciul pentru care a adus-o guvernul este a o pune pe șosealele cele noui, a legă de dănsa uou sulu uriașu ș-a merge nainte. Astu-felu se sdobesc petrișul, șin de qile macina pote da in circulare uă poste de cale. Se speră, c'acum șoșoa de la Giurgiu va fi deschisă publicului pentru șerna viitoră.

Foile străine ce ni le dă astăzi ca totu déona postea austriacă cu grămadă, conținu mai multe aprecieri insenante, din care ne vomu sili se estragem ce ne va fi cu putină intr'ua oră ce avem spre a le citi ș'a le reproduce. Se n'șepem țintai cu cestină polonă, ca una ce este la ordinea dilei pentru totă lumea, cu cestină ce tōte națiunile o servesc prin felurite sacrificie și pe care o combată

numai, Murawies, demnul de Bismarck și d. N. Crezzulescu.

In No. de eri facurămu cunoscute în prescurtare uă nouă nota a princișelui Gortschakoff către ambasadorale rusu din Paris. Se facem țindă cunoscute c'aceea depesă nu este unu respusă și vr'ua nouă depesă a cabinetului francez ce iunu respusă ca uă conversaționg a d-lui Drouyn de Lhuys cu ambasadorale russu. Această arată în adevăr uă mare politie, uă mare curtenire din partea Russiei pentru Francia. Prin-

cipele Gortschakoff se șilescă a espli- ca, a indulci chiaru nota sa prin care a respusă la propunerile Franciei. Cea-a însă ce ne interesă pe noi mai multu este se ne silimă se șilamă, din ce in ce mai bine scopul ce urmărește guvernul francesc. Diariul la France, care exprimă, dupe noi, mai bine simțimile Imperatului Napoleone, ne va servi astă-dă de călăudă. Ecă ce șice elu cu ocasiunea acestui nou respusă alu Russiei.

,Prințipele Gortschakoff s'adus în sfirșită samintă, că nu putea vorbi Franciei, suptu domnia lui Napoleone III, cu ucelu tonu mindru și ridetură, care aduce aminte epoca in care Europa ne trata ca pe nisice invinsă.

Constată apoi că nota acesta este „nă satisfacere pentru demnitatea Franciei,” șadaoge următorile insenante linie.

„Dară teste șire uă satisfacere pio- litică? Nu.”

Si mai la vale.

„Pentru Francia, pentru Englera și pentru Austria, Polonia este unu interesu europeanu.

„Pentru cabinetul de la Petres- burg este uă afacere rusă: éca ce nc desparte. Si se nu ne șilamă distanță este considerabile.

„Acea distanță si va implu? Ancă mai speră, si increderea năstră este cu atâtu mai intemeiată cu cătu Rusia este in situinăa tutură acelora cari cauă unu adăpostu la spatele unu prin- ciipiu falși.

Acăstă monastire, celebră prin a- tăea titluri, este astăzi unu ospitale, nici mai multu nici mai pucinu, care adepostesce gloriele năstre bolnavi.

Intrându prin străpulgul coridoru de care amu vorbitu, dămu intr'ua curtică pătrată, curată și bine pavată, inconjurată de păreți albi și varu, cari au mai multe ferestre. Intorcindu spatele bisericiei care este la stângă și mergind dreptu înainte, ajungem suptu unu lungu șiu de boltă arcate purtate de nesce portice de formă ogivală ce dău intr'ua frumosă grădină și o incon- giură cu totul.

Acestu corpă de edificiu, este mo- năstirea insăși. Ca se se convingă n'are cineva de cătu a se uită la pi- ciorele sele. Mare parte din lăspedile pe cari caloș părtă ancă, mai multu săd mai pucinu stersu, epitafulu, totu-de-una lăudătoriu, - al uneia séu mai multoru călugări immormintate aci.

Aste aprópe séptă ore dominică. Suntomu pe la sfîrșitul lui Apriile, este unu timp de minu, sōrele stră- gete că nu se immormintă decădu virtută.

Francia arătă apoi că Polonia nu s'acontopit nici uă dată cu Rusia cum s'a contopită că Francia Alsace, Nice și Savoia. S'apoi urmează astăfăr.

„Polonia supusu-s'au vr'ua dată? Nu este numai puterea care a incovo- eatu impotrívile iei, fără puțe vr'ua dată se scurge protestările sale?” (Se luăm aminte). „Bussia și puterile com- părășie cari au aruncat pe masa congresului de la Viena dosariul a- cestei mari cause n'a constituitu într'- unu felu regulat, definitiv, necon- testabile, juridicăne Europei în fa- vorele iei? Rusia n'o pote nega și n'o negă, ca nu contestă absolut competența Europei, ci o mesură, o negoțiază.”

S'în numerul său de la 7 Au- gustu, dice celor cari susțin pacea cu orii ce prețu.

„Uă pace umilită ar fi rea pentru totă lumea.

„Francia nu se supune iei nici uă dată pentru multu timp. Cea-a ce este în fundul, unei păci umilită este res- belul.

„Avurăm pacea în timpu de 18 ani suptu Lud-Filipu. Europa a fostu și mai turburată. Francia nu-și avea locul în ecilibrul Statelor, și se simță că ea avea trebuință dău res- bunare. Umilirea iei facea mai de te- mutu cutedarea iei.

„In, acea pace umilită era scris res- belul ce alu douile Imperiul a trebuitu se facă în 1854, contra Rusiei, în 1859 contra Austriei.

„Voiesce Imperatul Alessandru se scape preșinete și viitorul de orice se- scudire? Se se supuă dorință puterilor; se impăcinișcă Polonia în locu d'a voi a ostermina, ș'asocieze libe- tatea cu suveranitatea să pentru ca s'o facă a fi primă; se nu se mai ra- dime pe sabia lui Murawies și se puia impăciuirea sa cu acelu nenorocită po- poru supt chezeșia Europei.”

S'acestă articolu ilu sfîrșescă cu următorile cuvinte ale lui Napoleone III, ale unu suveran, dice totu La France

„care scie a domni fiind că scie, a cugetă:“

„Pentru ca Europa se să linisită trebuie ca Francia se să indestulată.“

Si fiind că se vorbi de indestu- larea Franciei, nu veniră ore în min- tea cititorilor nostri provinciale Rhi- nului despre cari amintiră adesea?

ș'amintindu de dinsele nu vine în min- tea tuturor congresului la care Aus- tria a convocat pe toți suveranii Ger- manii? Negrești că da; ș'astăfăr fiind

s'are tamă aci cumă opiniunile emise de noi în acestă privință și chiaru și cu- vintul ce amu scrisu de „ecilibrul”

sunțu acele ce le-a emisă și dia- riul La France mai lu acea di în care le scrieamu și noi aici.

„Imperatul Franciscu-Josephu

luată uă inițiativă ce moră a ţinti atenționea publică în celu mai mare gradu... Nicică din cele ce se

petrecu în confederația germană, pusă în anima Europei, nu va putea lăsa în indiferență Europa, mai cu séma căndu este vorba a se modifica organizarea acelui mare corp ș'a schimba prin acés- to, condițiunile ecilibrului generale.“

„Eșă acumă ce sciri mai găsimu în acestă mare cestină.

— Paris, 7 Augustu. Nuvela des- pre congresul suveranilor germani la Francfort a cauzat săi uă mare sen- sațion.

— Dresden, 7 Augustu. Diariul

de la Dresden de astădi anunță: Ma-

iestatea sa, regele Saxoniei, a respunsu

indătă la invitația Maiestății sale

imperatul Austriei și a priimut d'a

veni la congresul suveranilor la

Francfort.

— Berlin 7 Augustu. Gazeta cru-

cil anunță pe temeiul unei corespondențe de la Viena, că ocole ar

si sositu refusul guvernului prusianu

la invitația imperatul Austriei d'a

lu partea la congresul suveranilor

la Francfort. Amenuntele nu suntu cu-

noscute ăncă, dară nuvela este pozitivă

— Munich, 8 Augustu. „Gazeta

Ahorarea pentru districtu pe anu: 152 lei

Săse lune: 76 lei

Trei lune: 38 lei

Abonamentele incepăla 1 și 16 ale fie cării lune

Ele se facu în districte la corespondență dia-

riul și prin postă.

La Paris la d. Hallegrain, rue de l'ancienne

comédie, 5; pe trimestru 20 franci.

In Austria la direcțile postale și la agențele

de abonare, pe trimestru 10 florini argintă val-

ută austriacă.

Bavaria“ serje: Se pare că Prusia n'a

refusatul absolut d'a lucu parte la congre-

sul suveranilor germani de la Franc-

fort, ci că a expus dorință ca, în-

aintea congresului, se se facă ore care

domară pregătirile.

Nu putem sfirsă pentru astă-dă cu

acestă gravă cestină, cu acăstă „lo-

vire de stată“ a imperatului Austriei,

cumă o numescu unu, fără mai repro-

duce aci căte-va linie dintr'un articlu

ală diariului la France suptu titlu, A-

ustria și Prussia.

„Unu faptu politicu dău mare in-

semnatate se va face prin inițiativa

dibace și cutedatoria a Imperatului Fran-

cescu-Josephu Junoile suveranu căruia

Austria îi datoră regenerarea sa și care

a înțelesu cu uă inteligență atău de

mare că în timpu d'acumă popotele nu

se potu resolve de cătu prin li-

bertate a întreprinsu reorganisarea con-

federatiunii germanice în sensul ide-

ilor liberali și propăștiorie. Intusias-

mulu prin care scirea acăstă a fostu

primită dovedescă că ea corespunde

la uă vină născare a opinioni publico-

„Nu se pote privi acăstă actu de

autoritate în care se regăsesce mărirea și

măiestatea vecchilor imperați a Germanie

(se luăm aminte) din punctul de ve-

dere restrinsu alii politicei din intră

a confederaționii. In întregiurările ap-

taile are uă semnificare său însemnatate particulară.

„In marea desbatere ce de multu

tempu se face între libertate și autocra-

tia, între progresu și reacțion, nu este

indiferență d'a sci în care partea se pun

staurile germane. Este învederă datu

Austria a se pune în capul acestei

mișcări civilisatorișă să intinde în Ger-

mania instituționale constituționale prin

cari Austria se regeneră, se întăresce

și se reală.

stribuți eminenți, stabileșce, prin libertate și prin sincera disvoltare a principiilor constituționali, (respectele noastre domnilor Bismarck și N. Crezulescu) prosperitatea imperiului său, Regele Guillaume, atât de fatală sfatuită de D-nu de Bismarck, s-aruncă în căile periculose ale reacțiunii și-i înstrânează opinionea publică în Germania și în totă Europa.

„Pe când Austria se unesc cu puterile occidentale spre a susține, cu totale staturile de dă două mănu, reclamările legitime ale Poloniei, Prusia s'apropia de Russia și se desparte cu ea de direcțiunea politică a întregiei Europe!“

— Pe noi sună că ne a uitat soi că nu ne mai pun în Europa, căci din mila Domnului... Crezulescu, Florescu, Barbu Bellu, și noi dovedim că suntem în totă cu Prussia și cu Russia!

„Totul daru se întrunesc în favoarea scopului ce urmărește Austria spre a crește forțele iniuriile iei în Germania cu pașubia Prusiei. Regele Prusiei va vedea, orea tardă negrescă, că despărțindu-se de puterile cele mari se desparte de Germania liberale.“

Foile străine publică scris din Mexico, că spun că nobilii au declarat că voru imperiul ca formă de guvern; că se va proclama de împăratul Archiducele Ferdinand Maximilian al Austriei, și că, dacă ar refusa, se va rula Imperatul Napoleon a proprie u altă persoană pentru tronul Mexicului.

Diariul *La France* publică acăstă scire suplă titlu: „Proclamarea Imperiului Mexicanu.“

Regele George I al Greciei va intra în Statul său în luna lui Septembrie. Cameră a votat că Regele se nu mai potă da graduri în armată și în marină, și Cameră a dovedită princiște că are sperință. Regele a oțărit că singura lă armată va fi garda națională a jerei care lă aleșă; și regele a dovedit că de judecătă are u minte sănătosă sau bună sfatul lor. Căci sunt cări ajungă la betranește și le lipsește și una și alta! C. A. R.

MONITORULUI OSII și ROMANULU

II.

(a vede No. de eri.)

(Cum înțeleg ministeriul demnității naționale și cum o înțelegem noi. Adeverul după Monitorul Oastă, și adeverul sprijinut după apărători)

Să vedem că dd. Ministerii, prin foile și omenei lor oficiale, încrimină și anca înjură și fără să da ostenela a susține că nici uă dovedă încreșterile ce ne facă. Daca uă asemenea procedare arată dreptate și tăria, atunci Ministerii noștri, sunt căi mai drepti și căi mai tari. Se ne să permisă însă a spune că credem din contra, și prin urmare a deshate, să

susține prin dovezi căle vomădce spre întărirea injurierii și calomuielor oficiale ale celor mari și tari ai dilei.

Acușările ce ne face ministeriul prin Monitorul oficiale, facând abstracție de injurie, s.c. începă astfel.

„Uă bandă de străini violă teritoriul nostru; ne desprețuiesc trezindu peste noi, „ne umilesc în tără noastră ne voință a „trăbe pe nimice“ de le este permisă se „virșă uă faptă care poate avea triste urmări „pentru Patria noastră, etc. etc. Si s-a găsit „un singură făristă că se imbrăcăște ca „sa stă în lăbul care, nu socotindu dreptul „găinilor, neutralitatea teritoriului nostru, „intră la noi ca „trău și barbară etc. care „la fine, la somăile făcute, respundă „ca nisecă bandiști versându săngelul „Românilor“

Se cercetăm mai multă aceste acușări ce sunt bazea tuturor celor lălate și se vedem că dreptatea este de la „începutul cu guvernul său cu noi.“

Nu scimă, și n'avemă nici uă dovadă că Poloni nu voru fi trămisă ceva agință la guvernul nostru și nu-lăru si rugătu se-i lase se trăea, cătu se va pulă mai pe suptu ascunsu; și pînă nu s'ară demonstra acăsta, acușarea ce face Monitorul prin cuvinete „nevoindu a „trăbe po nimene“ este, celu mă pușină, bănuță. Noi scimă din contra cău venită și Ungaria, și Poloni în București, și cău avută conferințe, cu unii celu puțină din ministri. Cine ne poate daru asigură că u acele conferințe Poloni n'ară si făcută propunerile loru, rugaciunile loru guvernului dă ochide ochii asupra trecerii loru? Vomă aduce și aminte că cu cătu va simpu năște mai multe foile străine au spus că suntă Poloni a-lunati în Turcia, și că eugetă a trece în Rusia, său în Galia, prin România. Uncle anca au susținut că insu și generarii lă maghiari Turr ară si venită în București, unde a avută primării oficiale, cău misiune de felul acesta de și pentru uă direcție în favoarea Rusiei; și acea susținere a fostă atâtă de tare în cătu generarii Turr s'a crezută datoriu a o denega. Ce atacă daru, ce insultă și ce acușare mai mare s'ară pulă face guvernul României de cătu a admite, unu singur minută măcaru, a cea a ce sciau și sciau totă foile publice, elu, și numai elu n'a sciută? Cine nu vede că de n'a sciută s'acușă elu singură de cea mai neașteptă nemerică? Si d'a

— Negrijobul... totu d'astea facă! Me miru că nu și-a lăiată măna.
— Elu voia, daru m'am opusă.
— Si bine ai făcută. Dă-mi instrumentele mele, dîse chirurgulă înfirmierul însarcinat a purta aparatură seu. Acestu-a i-lă dăde indată. Dibacele practiciană alese unu bisturi, ilu cercă pe palma mănei sale, apoi adresădu-se cătu bolnavu:
— Suferi multă?
— Uneori, căndu se schimbă timpul.
— Simpă săltări durerose, următoare de înșepătură ascușite și usturătorie?
— Da, domnule.
— Pră bine. Nu te teme, te voi ușura. Si după ce său elevilor diagnosticul boli, chirurgulă preambulă c'unu sănge rece admirabile bisturiul său pe totă lungimea braciului bolnavu de două ori și în sensu diagonală, și în cătu formă unu X. Astă operație fu făcută cu atâta înțelă și ușurință în cătu abia simpli bolnavul,

precumă ori ce omu liberu este datoru să afirmă, pentru ce n'a luat din aintă mesurele ce a luat în urmă ca se oprăscă celu pușină versarea săngelui român și polonu?

Vomă reveni în articolele următoare asupra acestui însemnatu punct: acumă ilu constatăm numai spre a area cătu de pucină valore uă cu vîntele guvernului „ne voindu a întreba pe nimice“, și trecem la celu lăltu argumentu „ne desprețuiesc trezindu peste noi“.

Este unu singură omu, care se n'abă și mintea și conștiința amețită, ca se nu înțelegă că cel cari dicu asemenei cuvinte insultă, josorescă naționea Română? Uă naționă de cinci milioane se poate josori de 200 de oameni? Se poate dîce, se poate bănu, de cătu celu mai mare inemicu, că intră uă de cnei mișionă de suflare și c'uă armată regulată și nerăgulată de 20, 30 de mii de oameni potu intra 200 de însi, conduși de „desprețuiesc“ ce său pentru acea naționă, de presupunerea ce facă ca ea va voi și nu va catedă, și nu va putea se-i respingă? Si ce va dîce lumea căndu va așa c'acelă care a putut rosti: semeni cuvinte mai multă decât degradătorie pentru naționă întrăgă, a fostu... MONITORULUI OSTII? Ce va dice căndu v'asă că făia oficiale a armatei unei națuni, declară oficiale că recunoște ea că 200 de însi au cugetațu a desprețuiesc și insulta uă naționă de cinci milioane, și uă armată jună, și prin urmare plină de energie de ardore? Daru astăselu recunoște căi lucrată asia incătu se putem și desprețuiesc chiaru de 200 de însi. Bravo ministeriu! Bravo Monitoriu. Cumă! unu bărbat, în totă virtutea sa, se dică în lume că unu copilă care s'ară aruncă în brațele lui spre a scăpa de unu ucigașu lă moartă, lă insultă și se se laude c'a trătitu pe copilă și c'a apăratu, astăselu, demnitatea bărbătelui. Nul acela nu va fi unu bărbat, ci unu nemericu, unu cadravu. Totu astăselu este și eu uă naționă, și d'acă-az affirmă și noi, în contra Monitorului Oastăi, că naționii române și armatei iezi nici prin gîndu nu-i poate trece că 200 de însi să putută cugeta a o insultă. Acăsta o potu crede Ministerii apărați daru nici uă da să naționă și armata română, și, prin urmare insultă, ce a voit

a face Monitorul Oastăi, armatei și naționii, dicindu că polonii „ne a desprețuiesc“ peste noi, și ne a umilită“ încercându-se a trece pe la noi, spre a merge în ajutorul „mamei loru“ ce găsimă suptu cugită și assassinioru“ remăne a constata inteligența politică a omenilor nostri oficiali, opinionea ce au însi de producțele politicelor lor și slăbiciunea de care se simptu coprinși căndu ajungă a susține faptele loru politice cu as meni argumente slabă și degradătorie.

S'apoia spuia ori ce omu liberu dacă apelul Polonilor cătu Români nu era, nu uă prevestire, daru cea mai leale și cea mai ferbinte rugăciune? Ecă ce dice diariul Debats, de la 29 iuliu, despre acea proclamație.

„Rău ideia. Patriei nenorocite, „a inspirat unu capă de voluntari unu „limbagiu mai stingătoru (tonant) și mai „sfântul“

Si la Patrie de la 30 iuliu.

„Cumă guvernul român a pututu reuă surdă la acea rugăciune?“

Si pentru Ministeriul nostru, pentru foile și omenii sei oficiali acelă limbagiu arăntă de amore, acelă apel, ală unui popor de martiri, adresat unui popor vecinu, sugrumat și clu de secole de unghia străinului, și apăca totu d'acelă străină care sugrumă și pe Poloni, n'are nici uă valore, nici uă însemnatate? Poloni, cari prin sacrificiile loru, prin eroismul loru, prin martirul loru, și provocatul admirarea și respectul poporelor celor mai eroice suntă pentru guyeraul nostru, pentru făia și pentru oamenii oficiali de la noi, „bande de străini, bandiști“! Acei cari ne salută cu amore, cari, înainte d'a mori ca martiri ai naționalității și ai independenței, ne facă unu apel de frântă, ne răgă cu lacrimile în ochi se-i lăsamă se mórră în luptă cu înimicul secularu, ală Românilor, cu inimicul care are anca în ghidate lui pământul nostru, se-i lăsamă se trăea prin țearina noastră pentru a ajuta pe mama loru în momentul ce o unghie assasinul, suntă „inimici, bandiști“ pentru guvernul apăratu, pentru procuratori sei, pentru Monitorul Oastăi? Cuvintele de „Patrie nenorocită, mamă unghiată de asasini“ n'au nici unu înțelesu, nici uă putere pentru guvernul unei națuni ca și nostru, atâtă de amară bănuță de asasini, și cei cari le pronunță și le simptu suntă pentru dinisul inimicilor, bande de străini? etc.

S'apoia se ne spuia Monitorul ocial, ore Poloni acestia facătă celu pucină asemenei încercări numai la noi, pentru că se pătă celu pucină avé ore care scuse a bănu că ei aducea de la noi nu pentru că s'au încredută în lectiunile ce a trebuită se ne dă suferințele cele multe și în feburile și marile interese ce aveau forte strănsu legate de interesele lor, ei numai fiindu că ne au desprețuit, după cumă dicu și poate și simplu omenii nostri oficiali, pînă a crede că 200 de însi, cari n'au nici uă protecție de cătu stindariul lor de martiri, voru pută trece printre naționă de cinci milioane de susțete, să cesta fără voia acelei națuni? Daru nu scimă cău trecută și trecu necontentu prin Elveția, prin Suedia, prin Austria, și chiaru prin renumita Prusia? Nu scimă că acești nenorociți Poloni au venită din Turcia și pe unu batel suptu pavilionu englez, pe care lău latu, precumă se susține, cu sila?

Si pentru Ministeriul nostru, pentru foile și omenii sei oficiali acelă limbagiu arăntă de amore, acelă apel, ală unui popor de martiri, adresat unui popor vecinu, sugrumat și clu de secole de unghia străinului, și apăca totu d'acelă străină care sugrumă și pe Poloni, n'are nici uă valore, nici uă însemnatate? Poloni, cari prin sacrificiile loru, prin eroismul loru, prin martirul loru, și provocatul admirarea și respectul poporelor celor mai eroice suntă pentru guyeraul nostru, pentru făia și pentru oamenii oficiali de la noi, „bande de străini, bandiști“! Acei cari ne salută cu amore, cari, înainte d'a mori ca martiri ai naționalității și ai independenței, ne facă unu apel de frântă, ne răgă cu lacrimile în ochi se-i lăsamă se mórră în luptă cu înimicul secularu, ală Românilor, cu inimicul care are anca în ghidate lui pământul nostru, se-i lăsamă se trăea prin țearina noastră pentru a ajuta pe mama loru în momentul ce o unghie assasinul, suntă „inimici, bandiști“ pentru guvernul apăratu, pentru procuratori sei, pentru Monitorul Oastăi? Cuvintele de „Patrie nenorocită, mamă unghiată de asasini“ n'au nici unu înțelesu, nici uă putere pentru guvernul unei națuni ca și nostru, atâtă de amară bănuță de asasini, și cei cari le pronunță și le simptu suntă pentru dinisul inimicilor, bande de străini? etc.

S'apoi nu mai avemă sălăde dovedi că ei au trecută la noi numai pentru că nu puteau face astăselu și pentru că nu credeau că noi nu vomu închide ochii celu pucină cumă închisă Turcia, Austria? etc. Se să oră greu se înțelegem că dacă ei cugetau a luptă contra noastră, dacă desprețuiesc în adeveru căi cari preajună acăsta, apoi ară și întră celu pucină în numeru de două, trei mii de oameni, ca se pătă avea ore că speranță de isbîndă! Toți sciu că erau în giură destul Poloni spre a forma acelă numeru. Care daru mai mare dovedă de respectu, de amore, de încredere ne puteau da de cătu c'au intră în numeru de 200, pentru a nu ne da ocazie dă-i bănu și pentru

— Nu, domnule. Am avută cincis capă...

— Nu în acea-asi di?

— Îlărtă-me, maiorule. Nu spedece loviture de iataganu într-unu singură momentu. O! domnul arabi nu suntu proști și mău tratată de minune.

— În adeveru, daru unde și să înțiplă astă?

— Înțelesem și Oran.

— În ce ocasiune?

— Uite... În urma unei expediții în munți în care avusesem multă morți și răniți, spitalul de la Tlemcen era plină de bolnavi. Fiindu că veniau în său-care căi altă nouă și pomă sciea unde se-i puiă, se otără și trămișă uă parte din el la Oran. Alese să pe cel mai usitor răniți, și formări unu convoiu de două sute pe care comandanțele meu, două locoteneni și căi surăni înșercinați, a-ă scortă s'au desparte de trei sute de oameni.

— Căi surăni înșercinați, a-ă scortă s'au desparte de trei sute de oameni. Erau în direcția din Georgia

micului. Ori cari se să meritele loru respective, chirurgulă il tratăza nicei mai bine nicei mai reu decătu ca cumă ară si simpli soldați; căci pentru dinisul suferință n'are gradu și loții omenii suntă egali înaintea boli. D'acea-a, acesti domni, ală căroru celu mai micu defectu nu este vanitatea, nu-lă iubescu decătu forțe pucină.

Ajungindu la numerul 7, se opresce. Bolnavulă a intrat în ajutorul său. Chirurgulă prin urmare nu luă vești anca. Este unu omu june cu mustață negă. Facia sea este forțe palidă și pără semnele unei lunge suferințe; este profundu adormită.

Chirurgulă ilu destăplă atingindu-lă cu degetul pe umeru. Elu deschide ochi și se uită în giurul său ca cumă ar căuta a recuiosce locul unde este și persoanele ce-lă incongrioră.

— Ce al? ilu întră chirurgulă descoperindu trei părți din bustul bolnavului,

— Astă cestiu pare a-lă destăplă. — Me dore braciulă, dîse elu. Si arătă braciulă seu stângă încongiurată de fație de la închișătură pumplul.

— Rădică-te în susă.
— Nu potă.
— De ce?
— Sun pre slabă.
— Ajutați-lă, domniloră.
— Mai mulți elevi se grăbiră și se spune astă ordini a profesorului.

Căndu bolnavulă ședea, chirurgulă desfăcu incetă legătura cu care era înșăriată braciulă și rădică, cu precauție și îndemnătă, compresele pose pe răni. Are patru spre deces răni. Suntă loviture de yataganu. Braciulă este lăiată de la mănu pînă la cotu și începe a se putreji.

— De multă al căpetată astă?
— De cinci luni.
— Cine te-a căutată?
— D. de C... chirurgu primariu al ospitalului de la Dey.

— Negrijobul... totu d'astea facă! Me miru că nu și-a lăiată măna.

— Elu voia, daru m'am opusă.

— Si bine ai făcută. Dă-mi instrumentele mele, dîse chirurgulă înfirmierul însărcinat a purta aparatură seu. Acestu-a i-lă dăde indată. Dibacele practiciană alese unu bisturi, ilu cercă pe palma mănei sale, apoi adresădu-se cătu bolnavu:

— Suferi multă?

— Uneori, căndu se schimbă timpul.

— Simpă săltări durerose, următoare de înșepătură ascu

a nu ne compromite? Care mai mare dovadă că ei nu puteau crede că guvernul național român o se voi căsătări și că în urmă? Ecă relația ce dă în diariul *La Patrie* uă corespondință din Galați ce afirmă că este „forte bine informată.”

„Făgăduința dă respectă persoanele și averile fu atât de bine păstrată în cînd ei nu sănătatea firele telegrafice și podurile ca se nu păsta ostirea română se i-a jumătate? Si saptul nu ne spune că nu numai înaintea dă fi loviți daru nici ochiăr în urmă ei nu au pus nici cea mai mică pedică ostirii române? Ecă ce mai dice *La Patrie* de la 1 Augustu.

Aceasta a două întâlnire ar fi pututu și celu mai puină întărită dă Polonii să răsărită podurile. Înști Români și au miră că Poloni nu au pus pedică în calea loru.”

Si în locu dă recunoscere frățescă loru părtare. Monitorul Oastă mai adao:

„La somările săcute respund că disce bandi, versându săngele Românilor.”

Monitorul Oastă spune aci cîrca că Români i-au semnat se se dă și ei nu au respunsu prin glonțe. Daru aderă se sătore că Polonii au trasu cei dăntăli? Si de nu va fi astușelui, ce respectă are pentru sine și, și ce incredere pentru dreptatea causei sale, unu guvern care spune oficiale cea ce nu este, care merge ană a aruncă asupra unor eroi martiri ai Patriei acușări neadeverate? Judece publicul, judece lumea, căci ecă aderă:

„Acolo două călăreți cu unu drapel alb s'au presintă, cîndu a le acorda unu repaus de căteva ore, pe care l-am refuzat. După aceasta am impășat, cîndu unu ploton de tirali, etc. etc. — Tirali mei apropindu-se de centrală Polonilor și începutu fociul.”

(Colonel Călinescu. D-lui Maioră generu. 4—16 Iuliu)

Acestă aderă oficiale constatătă de mai putindu-se nega ecă ce se mai spune și în diariul *La Patrie*.

„Polonii somătă dă depune armele reușită, protestându de amicia loru pentru Români și declarându că voru si în desparte dă versa săngele unui popor amic. — Căteva fociuri se dederă

„atunci din fruntea tiraliilor români, apoi din trupul ostirii de bătaie și cătăva Poloni cădără... — Atunci Poloni se împotriva cu boioneta strigându: URA! TRAIÉSCA ROMANI!!!

„Polonii se opriră po cîmpul de bătaie, se ocupă aduna răniți, care fură dă potrivă îngrijii de chirurgul loru.

— „Spre sora, parlamentarul din ambe părți conveniră ca răniți se să dă Români. S'o spunem încă, răniți poloni au fosă frateli de către Români nu numai cu îngrijire daru chiaru cu iubire.

Credem că dovedirăm că acte oficiale, antenă, că Guvernul scă că Polonii sunt la Tulcea și că cugetău a trece prin România în Podolia, și n'a lăsat mesurile coveniente spre a-i opri dă intră. Alu douile: cacele măsuă neluate, este asemenea învederălă că chirurgi dă Polonii n'ară fi avutu nici uă altă speranță, dată cireșii său indireptă, erau dăjuni, prin ale insoluale pentru ca ei se crede, se sătore că guvernul național română. A obide ochii asupra trecerii loru, se va face că n'a scîntu nimicu, său, celu mai pucinu, c'ea aflată pră lădiu spre a-i pută ajunge. Alu treile: că presupunerea că Polonii să cugetău a desprețui naționalitatea română, a putulă veni numai în mirarea dloru ministrului apătău, sfîndu că nimina altulă n'a pututu crede că 200 de înși polu presupune unu singuru-minulă că vor pută trece prin mijlocul terimului unei naționalitări voia ei. Alu patrule: că Polonii, întrăndu numai în numeru de 200 și ne tăndu nici firele telegrafice, nici podurile, n'au arelată că voiesecă a menajă situația politica a Principatelor, că s'au datu guvernului mijlocie dă pută închide ochii, său dovedită celu mai mare respectu și c'ea mai mare incredere pentru naționalitatea română și pentru guvernuliei. Alu cincile: că proclamația portă dată de la 31 Iuliu.

Puterea armată a Rusiei, grămadită numai în regatul Poloniei (asă din Volhynia, Lithuania și Podolia), este de 175,000 omeni și ană sătore a trece în comău bolnavi și vulnerați. Din acestu numai, s'alla aproape 45,000 de omeni la Warszawa, parte în cîndă, parte în Orășiu și în giurul orașului în tabere. Si ană mai s'osecă alte trupe noue în totă dilele; în puină dile s'asteptă uă diviziune de infanterie și patru regimenter de cavalerie. Aceste numere, de și le credem exagerate dovedescă puterea insurecționii, pe care uă armătă atât de numerosă n'au pote învinge.

Piorile polone începă resumatul relaționilor loru de la teatru de resbelu cu frase stereotipă, că nu trece nici uă dă fără luptă, și aceasta este adevărat ad-literam. Resbelul micu de parlamentari continuă sără intrerupere, cîndu la unu locu, cîndu la moj mulțe locuri dă dală, insurecții se batu-

astă-đi cu strigarea acelor eroi ai patriotismului. Traiăscă România! Traiăscă Polonia! C. A. Rosetti.

DE LA TEATRUL DE RESBELU IN POLONIA.

Ca și situația diplomatică, acționează pe cîmpul bătaiei este lipsită de indicie, din cari ar pută proroci cineva cu oarecare probabilitatea băruină sau suprimeră insurecționii. Teatrul de resbelu ne însărcină totu acelă tablu reprezentând entuziasmul național și bărbătia în luptă cu domnia teroristică a autocratilor ruși, sără a pulă prevede finitul acescă sceno tragic. Guvernul rusesc trămito totu trupă disponibile în Polonia și guvernul național polon îstăresc puterile poporului prin noue apeluri la patriotismul lui, spre a împotrivi forței forță.

Guvernul național a făcutu unu nouă apelă către naționala polonă și altulă către naționale și guvernele europiane. În acestu document multă mesce pentru simpatie ce s'au acordată causei polone, și declară că nu pretinde unu ajutoru positiv pentru luptă de liberare a Polonilor. Doresc numai ca staturile europiane se rumpă alianță cu Rusia și se puiă astfel unu terminu contradicționii, că Europa, că totu simpatile sale pentru dreptul Poloniei, ajută la luptă pe Rusia. Europa se declara că Rusia n'are nici unu dreptă a domni asupra Poloniei, și în securul timpă Polonia liberă va lua locul lui în cercul poporilor europiane. Această proclamație portă dată de la 31 Iuliu.

Puterea armată a Rusiei, grămadită numai în regatul Poloniei (asă din Volhynia, Lithuania și Podolia), este de 175,000 omeni și ană sătore a trece în comău bolnavi și vulnerați. Din acestu numai, s'alla aproape 45,000 de omeni la Warszawa, parte în cîndă, parte în Orășiu și în giurul orașului în tabere. Si ană mai s'osecă alte trupe noue în totă dilele; în puină dile s'asteptă uă diviziune de infanterie și patru regimenter de cavalerie. Aceste numere, de și le credem exagerate dovedescă puterea insurecționii, pe care uă armătă atât de numerosă n'au pote învinge.

Piorile polone începă resumatul relaționilor loru de la teatru de resbelu cu frase stereotipă, că nu trece nici uă dă fără luptă, și aceasta este adevărat ad-literam. Resbelul micu de parlamentari continuă sără intrerupere, cîndu la unu locu, cîndu la moj mulțe locuri dă dală, insurecții se batu-

în contra Rușilor și nu trece nici uă dă fără uă luptă sau celu puină uă încălărată. Consoñu organizaționii de resbelă a rescolei, sătore districtul are corpul său de insurecții și aceasta explica marele număr alu luptelor, cari, de și prin opinialitatea combatașilor degeneră adesea în măceluri, totu nu se potu califica de bătaie. În cercul lunii iuliu amu numeratul pînă acumu peste șese deci dizerile luptăi totu mai priimă nuvele despre altă luptă pe la finitul lunii, neiugisită.

Din districtul Plozk astămă dă bătaia săngerăsă ce s'ă întimplă la 28 Iuliu. Gubernul Plozk era parțial slabă insurecționii și pînă acumu totu cercările dă intemeia bolo mai bine insurecționă n'au fosă însoțită d'unu rezultat favorabil. Astfel, la începutul insurecționii, n'a putulă ishotu în acelă locu comandantele Bonza, și nici Podlewski, și apoi Jarkowski n'au avutu po urmă unu succes mai bună. Acumă Majorul Lăovicu Năvoni din Italia și Căpitanul Petre Smic din Dalmatia au reorganizat acolo insurecționă din nou și s'ă bătau cu Rușii în lînotul Mlaw. La 28 Iuliu unu corpă rusesc compusă de trei companie de infanterie și dă soția de casaci, a plecată de la Lipno spre a căuta pe insurecționă. Daru insurecționii căută la rindul loru pe Rușii și iatacă în data aproape de Lubowidz. Rusii s'alla p'ua înăltimă și erau despartiști de Poloni din rîul Dzialdowka. Polonii trecu rîul mergindu pină la pieptă în apă și c'ua eroică desprețuire a morții, năvăliră, în mijlocul unei plote de glonțe, cu baioneta asupra Rușilor. Luptă înăpă la 12 ore și continuă în timpă de patru ore; atunci Rușii, lăsându 150 de morți și vulnerați pe cîmpul bătaiei, fură silici și se retrage în mare desordine. Victoria cea nouă a armelor polone dete insurecționii uă nouă speranță, din nenorocire însă învingătorii plătră destul de scumpă Victoria loru, căci ambii organizatorii ai insurecționii, Căpitanul Smic și Majorul Năvoni, s'au greu vulnerați și pentru cătă-va timpu nu voru pută fi în stare a mănu armelor. Perdere Polonilor în acea luptă a fostu de 20 omeni.

Despre luptă de lîngă Seemia în timbul Cracoviei, de la 27 Iuliu, în care Polonii cu totu eroismul venătorilor conduce Zuchowski, și cu totă intrepriditatea francului Chabrolle, care comanda micu contingente alu străinilor, și remase mortu pe cîmpul de onore, fură invinsă, astămă prin gazeta Silesii urmatrice amenuete: Polonii în numeru numai de 400 omeni combătău în contra unei colonie russesci indouilă de mare. Numerul mor-

itori din ambele părți împreună era de 30; Rușii adusă ană 45 greu vulnerați la Olkusz. Garnisona dela Olkusz, compusă de infanterie, dragoni și casaci suptu comandă generalului Stetter pleca în dată după sosirea nuvelei la locul bătaiei, daru nu mai găsi nici uă urmă de polone și se întări și se retrage eră la Olkusz. — Există unu corpă de insurecții de miu multe sute de omi în timbul Cracoviei, care este plină de trupe russesci, dovedescă în destulă, căkă de numerosă și de bine armată trebuie se să insurecționă în alte locuri unde preponderanța ostilor russesci nu este atâtă de simplă.

In districtul Kalisch, unde după luptele din urmă ale lui Taczanowski a fostu în timpă de căte-va dile oarecare linisice, voru reacepo în curând luptă. Taczanowski, care se retrase în partea meridională aproape de Czestochau, s'ă direptă cără spre Nord. Corpă său de călăreți este în numeru de 800 de vinători și se întăresc din di în di. La începutul lui Augustu a făcutu la orășelul Ozorgow aproape de Kalisch uă reerutare, care l-a procurat 180 omeni. Arme, munitioni de resbelu, și bani nu-l lipescă. — După terminarea recoltei se va sevîră reerutarea generală, anunțată de guvernul național și atunci este de prevedut că luptă va reincepe cuă indouilă energiă și cu puteri nove.

Care va fi rezultatul final al acestor olocauste, alu acestor gigantice sierificiuri de omeni? Se va termina luptă supremă prin dobândirea independenței Poloniei sau prin sterminarea unu popor de eroi? Nu putemă prevedă; totu ce scimă este că oii care din părțile beligeranță și eșă victoriösă din acea luptă de morte, Polonia va fi ruinată, devastată, și va trebui secol pentru vindecarea rănilor ce l-a făcutu resbelul actual. Biruitul, ori care va fi, nu va avea să bucură de fraptele biruinței sale: uă lungă miseria va urma resbelul dăprope, și dacă Polonia nu va pute dobindi independența sa, va perdi din fața păminșului. Aceasta o scu Polonii și dacea sună ojărișă a combate pînă la cea după urmă picătură de sânge. Rusine Europei de va privi cu mănele în stău acea luptă supremă a unei popore de eroi, de nu va pune cu forța armelor unu terminu la acestu fratucid și de nu va avea de cătă simpatie sterpe, note diplomatică în favoarea unei națuni, care în timpă trecu săcăpată adesea Occidente de năvălirile barbarilor, cărei-a este datoru că semiluna și stindărul profetului nu făcă astă-đi pe catedralile capitalor sală!

unu shoră animel scela, era superbă. Toți oficiarii bolnavi se uitau unul la altul în lăcere, forte mirăi că unu omu din armătă cutedă a vorbi astăfili de oficiarii superiori și de ministru de resbelu.

Chirurgii inferiori și elevii părăgu mai pucinu suprinși. Nu asisteau pentru prima oară la asemenea serbării. Erau deprinși.

Pucinu cătă pucinu însă mania chirurgului se linse; își urmă visita întreruptă, după ce termină, veni lîngă căpitău, smulse biletul de spital pusă la capul patului său, ilu strinsă și lăpușe în busunări.

Vede de te vindecă, ii diso, și n'au nici uă temă. Vef avă peste pucinu scîri de la măne. La revedere și animă bună aduse dându-i uă strinsore de măsă.

După aceste, eșă răpedea. Teșă ilu urmară.

(Umare pe măne.)

Alent Renoux,

ciului moju și me răpedeii asupra iuemicului cu totă iuțela cîlcului meu.

Sosii la, timpă. Comandantele în momentul cîndu ajuusei, fusesc resurnării duă cîlci. Căldinu lăru veste asupra Arabilor, culcai vre cinci său săse și me astăi în mijlocul loru alături en judele chirurgu care săa cu sabia în drăpta și în stânga ca unu îndrăcit. Începusc însă a camu osteni și avea mare nevoie d'ajutoru. Comandantele jacea josu. Veșindu că nu se putea scula și voindu se-lu adepostescu de loviturile inimicilor, încălcă corpul său cu calul meu, și urmă a lovi în turbane cu totă energia că dă în asemenea impregiurare instinctul de conservare... Ucisei... nu scu că... Dup'u momentu fugeam liberal de omenii nostri.

La uă cotitură a muntelui, il perdeuse din vedere de căte-va minute, cîndu la abaterea drumului, uitându-me înainte, il vedeu aperindu-se vitezește contra unu nouru de Arabi cari forță unu cercu în jurul loru și cîndu-i măcelări.

Nu părăsiți convoiul? diso locușințelui meu, și trămite în ajutoriul nostru uă parte a despărțirii cătă mai curindu. Deprinsu cu astă-feliu de lupte, înveliș mantuag mea impregiurul bra-

ciuam în măna unu stindărui inimic. Capul său era spartu, bărbia tălată și bracul sătangu copertu de patru spredere crestături.

— Si ce recompăsă ai căpetă pentru astă astă de bărbătă? întrebă chirurgul pe junelu capitău după ce termină narăriunea.

— Am fostu trecutu în tabloului de înaintare?

— Ce felu în tabloului de înaintare?..

Năt fostu înălțatul în gradu?

— Nu, domnule.

— Negreșită ai fostu decorat?

— Nu, domnule.

— Că felu nu! Daru comandantele dă?

— A fostu numită oficiariu alu legiunii de onore.

— Mil de dracă! strigă chirurgul c'ua voce rezunătoare, care facă de vîbra boltă salei. Ce felu totu așa ore se sătul de mal nedreptatea pretulăndine și uă ori ce casă?.. Al comandantele care se lasă suprindă ca unu animală dobindescă roșetă de o-

ficiarii ale Legiunii de onore, și nu se dă nimicu vitezul oficiarii care le scăpă cu pericolul vieții sele? Vomu vedea.

Si dicindu aceasta se preambula prin sala cu pași mari, bătindu din picioru așa în călău se spargă parchetul... A!

da!.. ei bine nu, la dracu! nu, aceasta nu va fi. Voiu merge la ministru.

Voiu merge la regole... Da, la regole.

și vei fi decorat, bătate. Eu și-o spui.

— Roquès, strigă elu apoi cătă soldatul iușimieru ce-i servia de factotu, spuse căciarului se puia cai indată.

Si sfîndu că soldatul nu mergea de la ușă de ușă după părețea sea. — Ci du-te del! il disce aruncăndu-i cu dosul mănei boneturul de poliță la săse pași, du-te mai late de!

